

Между гърците от Одесусъ и съседните траки се завързала оживена търговия. Траките редовно носели на кола и на гръбъ въ града своята стока и я разменили съ гръцките произведения. Одесусъ станалъ полека-лека центъръ на голъма търговия, и прибиралъ произведенията не само на съседните траки, които се казвали **кробизи**. Въ него идвали да търгуватъ и траките отъ сегашна Добруджа, които се казвали **гети**, както и тракийците **мизи**, които живели навътре въ сегашна Северна България.

*
* *

Градътъ порасълъ. Неговите житѣли забогатѣли. Тѣ си отворили дюкени и работилници. Въ тѣхъ изработвали разни стоки за себе си и за траките. Около 400 г. пр. Р. Хр. стоките почнали да се продаватъ и съ пари. Сега още намираме въ Варна и навътре изъ България сребърни и бронзови монети, ковани по онова време (преди две хиляди и триста години) въ стария градъ Одесусъ. Съ особена гордостъ отпечатвали жителите на Одесусъ върху своите монети образа и името на тѣхния богъ-покровителъ, когото наричали **Великъ Богъ**. Той билъ възрастенъ мъжъ, съ голъма брада, съ къдрава коса; облѣченъ билъ съ дълга риза, препасана съ коланъ и билъ намѣтнатъ съ дълга мантия. Въ едната си ръка той държалъ голъмъ рогъ, отъ който изливалъ изобилие, а въ другата си ръка ималъ паница, за да приема даровете, които му поднасяли неговите обожатели върху пламъците на каменния жертвеникъ, поставенъ предъ статуята на бога.

Великиятъ Богъ живѣлъ въ подземие то и отъ тамъ давалъ плодородие и изобилие; но той придружавалъ и навсѣкжде своите почитатели. Въ негова честь тѣ не само сѣкли монети, но издигнали и величественъ храмъ при самото пристанище. За да положатъ основите на храма всрѣдъ мочурливата и рохкава почва до морето, набили въ пѣска дебелы коли отъ джбово дърво и върху тѣхъ изградили храма отъ меки варовиты камъны и мряморъ.

Развалините отъ този храмъ, които се отриватъ днесъ подъ пѣска, сж свидетели за неговата красота. По стените на храма благочестивите поклонници окачвали малки мряморны плочки съ образа на Великия Богъ, а всрѣдъ храма горѣлъ свещенъ огънь върху каменъ жертвеникъ. Жреци,